õnneks leidnud weel mõned waskrahad mitmesugustes paigus. Need olid aga ainult need, mis tale suurest sõidust weel wankri põhja oli järele jäänud. Nüüd mõistis ta selgeste, et tale lobida tois raha linna wahel wankri peale wisati; aga mida ta aga ise oma arguse pärast suure sõidu läbi kõik wankrilt ära kautas. Kahju oli küll mehel, aga mis tarwis senna enam parata, seda oli ta kõik ise teinud. Kas ta weel seda õnnelikku rahasaamise kotset Jaani ööl ette wõttis, ei ole teada;

Merjama kihelkonna liikme Anna Laurmanni jutustuse järele üles kirjutanud kerwanade juust Kuulind

Tahrar Detsembri kuul 1894.

V.

Harju Jaani kihelkonna Anija mõisa rehe Lamandus üks rehepapp on ikka ja igapäew rehe ahjus omale söögiks kartuhwlid ja kaalikaid küpsetanud. Wanapaganale läinud sellest hais ninasse ja see tulnud rehepapi juurde, et tahk sealt küpse kartuhwlid ehk kaalikaid saada. Esmalt küsinud ta rehepapi käest ta nime, mis peale ka rehepapp ütelnud et tema nimi „ise“ olla. Siis läinud ta ahju juurde ja hakanud ahjus olewaid kartuhwlid ja kaalikaid liigutama, ning see juures ka neid ükstaasi walitsema, ütteldes: „tuss nann jaab Maanile, wiss nann jaab